Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 632/2024
16.10.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3589/23 од 04.10.2023. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3589/23 од 04.10.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3589/23 од 04.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 325/23 од 05.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи као незаконито решење в.ф. председника Привредног суда у Београду посл. бр. Су IV-32 бр. 323/2021 – 15 од 27.05.2021. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 66.000,00 динара са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3589/23 од 04.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе нити ново тумачење права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Предмет тражене правне заштите је поништај решења вршиоца функције председника Привредног суда у Београду којим је укинуто претходно донето решење о увећању основне плате тужиљи за 15% и обустављање исплате по истом. Побијана одлука, којом је тужбени захтев тужиље одбијен, као неоснован заснована је на утврђеном чињеничном стању о попуњености упражњених судијских места Привредног суда у Београду у периоду када је побијано решење донето, а тужиља уз ревизију није приложила другачије одлуке судова донетих у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Указивање тужиље на погрешну примену материјалног права није од утицаја, с обзиром на то да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права уколико је испуњен један од услова прописаних чланом 404. став 1. ЗПП, а то је ако је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праке као и ако је потребно ново тумачење права, што овде није случај. Стога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.07.2021. године, а предмет тужбеног захтева је поништај решења в.ф. председника Привредног суда у Београду од 27.05.2021. године.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парницу из радних спорова. Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницима о заснивању, постојању и престанку радног односа, ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Иако тужиља тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, то ревизија тужиље није дозвољена, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију нису били потребни у смислу члана 154. став 1. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић